

Sygn. akt: I C 140/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Hajduk

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2022 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. O.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda R. O. kwotę 17.308,26zł (siedemnaście tysięcy trzysta osiem złotych 26/100) z następującymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

-od kwoty 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) od dnia 28 października 2017,

-od kwoty 4.761,89zł (cztery tysiące siedemset sześćdziesiąt jeden złotych i 89/100) od dnia 13 listopada 2017r.

-od kwoty 2.232,37zł (dwa tysiące dwieście trzydzieści dwa złote 37/100) od dnia 15 maja 2018r.

-od kwoty 6.714zł (sześć tysięcy siedemset czternaście złotych) od dnia 5 września 2018r.

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala

3. nakazuje pobranie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sadu Okręgowego w Gliwicach kwoty 3.244,59zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści cztery złote 59/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

4. odstępuje od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego pozostałą częścią nieuiszczonych kosztów sądowych

SSO Wojciech Hajduk

IC 140/18 UZASADNIENIE

Powód R. O. domagał się zasądzenia od (...) SA w W. kwoty:

- 65.000zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.10.2017r.

-6.510zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.11.2017r.

-6.714zł tytułem utraconych korzyści z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.10.2017r.

Uzasadnił, że jest taksówkarzem, prowadzi działalność gospodarczą pn. (...). W dniu 21.03.2017r. uczestniczył w wypadku drogowym spowodowanym przez innego uczestnika ruchu, w którym zginęły dwie osoby. Odniósł uszkodzenia głowy (wstrząśnienie mózgu), przedramienia prawego, nadgarstka prawego i lewego oraz uszkodzenia kręgosłupa szyjnego i piersiowego. Rozległe uszkodzenia ciała i wywołany wypadkiem rozstrój zdrowia spowodowały u powoda silne i przewlekłe dolegliwości bólowe, które towarzyszą mu do dnia dzisiejszego, powodują bezsenność i utrudniają normalne funkcjonowanie. Miał plany realizacji przedsięwzięcia gospodarczego związanego z przewozem ludzi (korporacja taksówkarska), które stały się niemożliwe do zrealizowania ze względu na znaczne pogorszenie sytuacji finansowej i jego dolegliwości zdrowotne (fizyczne i psychiczne). Perspektywy rozwoju były obiecujące, pozyskał w krótkim okresie stałych klientów w zakresie dostawy jedzenia i kwiatów, które generowały miesięczne dochody w granicach ok. 3000 zł. Co istotne, przedsięwziął szereg działań by zrealizować swoje zamierzenie - zakupił samochód do przewozu osób, z dotacji Powiatowego Urzędu Pracy, dostosował go do wymogów stawianych pojazdowi przeznaczonemu do przewozu osób (taksometr z legalizacją), zrobił licencję taksówkarską na terenie G. i P.. Na skutek tego, że samochód został nabyty ze środków z dotacji nie mógł zawiesić działalności i zaprzestać płacenia podatków, co spowodowałoby rozwiązanie umowy o dofinansowanie. Obecna sytuacja finansowa jest zła, popadł w długi. Całe życie był związany ze sportem i trenował wiele dyscyplin sportowych. Po wypadku te formy aktywności przestały być w praktyce dostępne, z uwagi na uraz kręgosłupa, gdyż próba podejmowania wysiłku powoduje ból. Zmieniła się sylwetka powoda. Pogorszeniu uległ jego stan psychiczny i to w takim stopniu, że zmuszony był sięgnąć po pomoc psychologa i psychiatry, z którego usług korzysta do dzisiaj. Był świadkiem śmierci dwóch osób. Znacznie pogorszyła się perspektywa powoda na przyszłość, pojawiło się poczucie bezradności, związane m.in. z koniecznością korzystania z opieki i pomocy osób trzecich, utratą zdolności zarobkowania czy możliwości rozwoju zawodowego i osobistego, co uzasadnia żądanie zadośćuczynienia. W związku z wypadkiem powód poniósł szkodę majątkową, na którą składa się: 5 826,69 zł - tytułem zwrotu kosztów leczenia (leki, koszty wizyt lekarskich i rehabilitacji); 521,20 zł - tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych (602 km x 0,8358 zł/km = 503,90 zł + 17,30 zł za parkingi), 2 565,50 zł - tytułem zwrotu kosztów zniszczonych lub uszkodzonych w wypadku rzeczy + opłaty skarbowe za zmianę licencji (telefon (...) o wartości ok. 1000 zł, okulary, montaż i legalizacja taksometru). Pismem z 13.10.2017 wezwał pozwanego do zapłaty, otrzymał jedynie 2.411,80zł, pozostało więc do zapłaty 6.501,59zł. W wypadku uległ całkowitemu zniszczeniu samochód wykorzystywany do działalności gospodarczej, co spowodowało, że został pozbawiony możliwości prowadzenia działalności i osiągania dochodów. W okresie od 22.03.2017r. do 21.04.2017r. przebywał na zwolnieniu. Do samochodu był przypisany taksometr, co spowodowało, że nie mógł od razu zacząć działalności, konieczne było zakupienie nowego, jego legalizacji i montażu, a także nowej kasy fiskalnej, która również uległa zniszczeniu. Pierwsza część odszkodowania za samochód 6.598,75zł została wypłacona 12.06.2017r. Tym samym co najmniej od 11.03.2017r. do 11.06.2017r. (82dni) nie mógł osiągać dochodów. W 2017r. do wypadku średni dochód za dzień wynosił 87zł [(10.631,20zł dochodu za 3 miesiące – 708zł podatku dochodowego z karty podatkowej, -1.464zł składek na ubezpieczenie zdrowotne i społeczne z ulgą dla rozpoczynających działalność oraz około 1.500zł na paliwo):82dni=87zł za dzień] Pozwany został wezwany do zapłaty 8.200zł tytułem utraconych dochodów pismem z 27.09.2017r. Pismem z 24.10.2017r. przyznał z tego tytułu 420zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, że przyznał 1.400zł zadośćuczynienia. Roszczenie z tytułu utraconych dochodów nie zostało wykazane. Powód powinien przedłożyć książkę podatkową, wydruki z kasy fiskalnej za okres od grudnia 2016r. do 20.03.2017r, kopię licencji, deklarację dotyczącą sposobu rozliczania się z Urzędem Skarbowym, wykaz ponoszonych kosztów ZUS z okresu grudzień 2016r. marzec 2017r, wykaz ponoszonych dodatkowych kosztów jak koszty paliwa, ubezpieczenia OC i AC, opłat licencyjnych, opłat na rzecz korporacji taksówkowej, kosztów eksploatacyjnych pojazdu, kosztów telefonu komórkowego, itd., oświadczenie o ilości przejechanych kilometrów na 1 miesiąc, o wysokości zużycia paliwa przez jego pojazd w przeliczeniu na 100km, wyciągi z rachunku bankowego za okres do grudnia 2016r. do 20.03.2017r . Rachunki dołączone do pozwu zostaną zweryfikowane.

USTALENIA FAKTYCZNE

W dniu 21 marca 2017 r. w G. przy ul. (...) powód uczestniczył w wypadku drogowym, w którym zginęły dwie osoby w samochodzie wyprzedzającym powoda. Przyczyną wypadku było naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez kierującego sam. m-ki (...) o nr rej (...), który w sposób nagły zjechał na przeciwny pas ruchu i doprowadził do czołowego zjadającym naprzeciw autobusem m-ki (...) o nr rej. (...). Pojazdy zepchnęły kierowany przez powoda samochód m-ki (...) o nr rej. (...) powodując jego zniszczenie. W zdarzeniu zginął sprawca i jeden z pasażerów kierowanego przez niego samochodu. W skutek wypadku powód doznał skręcenia nadgarstka prawego, urazu uogólnionego w tym stłuczenia głowy i kręgosłupa szyjnego o charakterze przejściowym, które szybko wycofały się i nie powodują ograniczeń w wykonywaniu pracy taksówkarza oraz w aktywności sportowej. W pierwszej fazie po wypadku tj. około 3 tygodni, powód miał deficyt ruchowy nadgarstka prawego, następnie pojawiła się torbiel galaretowata na wysokości stawów nadgarstka prawego powodująca odczyn bólowy i poczucie dyskomfortu. Obrażenia nie spowodowały uszczerbku na zdrowiu fizycznym. Przeżycia związane z wypadkiem spowodowały zaburzenia adaptacyjne o średnim nasileniu, które po krótkotrwałym leczeniu psychiatrycznym ustąpiły. Powód zaniechał wcześniejszej aktywności fizycznej W subiektywnym odczuciu odniesione obrażenia uznawał za dolegliwe i ograniczające sprawność, miał zaburzenia snu. Zaordynowana powodowi rehabilitacja została przeprowadzona prawidłowo. Zabiegi były uzasadnione i dobrze zaplanowane. Powód powinien jedynie dostosowywać wysiłek fizyczny do swoich możliwości unikając przeciążeń [opinia biegłego ortopedy traumatologa J. S. (1) k-199-205, opinia uzupełniająca k-235-237, opinia biegłego chirurga ortopedy J. D. (1) k-272-281; opinia uzupełniająca k-322-324; opinia biegłych psychiatry E. K. oraz psychologa Z. Z. k-287-293, opinia biegłego z zakresu fizjoterapii M. M. k-351-354; zeznania świadków U. B. k-162, -164, P. G. k-164-165; M. O. k-165; J. J. k-166, zeznania powoda k-166-168]. Poniósł uzasadnione wydatki na porady lekarskie, badania, leki i rehabilitację w łącznej kwocie 4.429,26zł (rehabilitacja 520zł k-65,+ 640zł+480zł k-75+ 480zł+320zł k76 + 720zł+720zł k-77; porady lekarskie dr I. K. 100zł k-47, 100zł k-52, 200zł k-59, RTG k-50, lekarstwa: 11,50zł k-46; 51,73zł k-48; 36,03 k-49]. W wypadku uległy zniszczeniu szkła korekcyjne [880zł], oprawki i szkła [900zł k-87], taksometr [420zł k-88] oraz smartfon (...). Powód poniósł opłaty za licencję taxi 25zł [k-89], opłatę skarbową 10zł [k-90], 180zł za rejestrację pojazdu [k-91], ekspertyzę dotyczącą zniszczonego smartfona(...) 50zł [k-92] łącznie 2465zł [bez kosztu telefonu]. Dojeżdżając na badania, rehabilitację, do Urzędu Miejskiego, optyka, przejechał nie więcej niż 190-200km. Przed wypadkiem powód pracował jako taksówkarz [licencja nr (...) k-174]. W 2017r. do wypadku osiągnął przychody w wysokości 10.631,20zł poniósł koszty podatku dochodowego w formie karty podatkowej 708zł, składek na ubezpieczenie społeczne 1.464zł oraz koszty paliwa. Dochód netto za ww. okres [80dni] wyniósł około 6.950zł. W wypadku całkowitemu zniszczeniu uległ również samochód powoda. Odszkodowanie z tego tytułu pozwany wypłacił 12.06.2017r. W okresie od 22.03.2017 do 21.04.2017 powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Na skutek zwolnienia i następnie braku samochodu nie osiągał dochodów. Odszkodowanie za samochód wypłacono 12.06.2017r. Pozwany wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1.400zł, kwotę 420zł tytułem utraconych dochodów oraz odszkodowanie za zniszczony pojazd [pismo pozwanego z 24.10.2017r. k-94]

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zeznania świadków U. B., P. G., M. O., J. J., zeznania powoda, przedłożone i powołane powyżej dokumenty oraz opinie biegłych: ortopedy traumatologa J. S. (1) k-199-205, opinia uzupełniająca k-235-237; chirurga ortopedy J. D. (1) k-272-281; opinia uzupełniająca k-322-324; psychiatry E. K. oraz psychologa Z. Z. k-287-293, zakresu fizjoterapii M. M. k-351-354].

Opinia biegłego chirurga ortopedy J. S. (1) została zakwestionowana przez powoda, który zarzucił zlekceważenie uszkodzenia nadgarstka i kręgosłupa piersiowego, dolegliwości bólowych, kwestionowanie wywiadu i ustalenia wstrząśnienia mózgu, brak obiektywizmu i przekroczenie granic kompetencji w zakresie w jakim odnosił się do zdrowia psychicznego. Biegły w opinii uzupełniającej podtrzymał swoje stanowisko i ustalenia, odniósł się również szczegółowo do poniesionych kosztów wizyt i lekarstw. Do ustaleń opinii uzupełniającej w zakresie uzasadnionych wydatków na wizyty lekarskie, badania oraz zakup lekarstw strony się nie odniosły. W tym zakresie uznano, że opinia uzupełniająca nie została zakwestionowana. Analogiczne ustalenia dotyczące stanu zdrowia, odniesionych obrażeń i ich skutków zostały poczynione przez biegłego ortopeda J. D. (1) w opinii głównej i uzupełniającej. Opinia uzupełniająca nie została kwestionowana przez strony. Ustalenia biegłych ortopedów J. S. i J. D. znajduje potwierdzenie w ustaleniach niekwestionowanej przez strony opinii biegłego fizjoterapeuty M. M.. Biegły wskazał, że

zabiegi rehabilitacyjne były uzasadnione, przeprowadzenie ich prywatnie (odpłatnie) niezwłocznie po wypadku było uzasadnione w świetle b. długiego oczekiwania na zabiegi refundowane, przyniosły oczekiwany efekt i usprawniły funkcjonowanie powoda,. Opinia psychologiczno-psychiatryczna również nie była kwestionowana. Sąd w pełni podzielił ustalenia ww. opinii jako rzetelne, jasno opisujące zakres i skutki odniesionych obrażeń, przebieg leczenia. Zeznania świadków i powoda w części dotyczącej zakresu dolegliwości spowodowanych odniesionymi obrażeniami należy uznać za przesadzone, nieadekwatne do ustalonych przez biegłych skutków zdrowotnych. Pozwany nie odniósł się do przedłożonych przez powoda dokumentów raportów z kasy fiskalnej oraz wyliczenia na ich podstawie utraconych dochodów (pismo z 21.08.2019). W piśmie z dnia 14.10.2019 zarzucił jedynie, że ich przedłożenie jest spóźnione i nie powinny być zaliczone do materiału dowodowego. W ocenie sądu brak jednak podstaw do takich wniosków, art. 207 kpc i 217 kpc zostały uchylone, a dowody nie zmierzały do przedłużenia postępowania. Wobec braku merytorycznego odniesienia, w trybie art. 230kpc uznano te dokumenty za niekwestionowane merytorycznie, ponadto są wystarczające do wykazania

ROZWAŻANIA PRAWNE

W niniejszej sprawie pomiędzy stronami nie było sporu co do zasady odpowiedzialności pozwanego. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem pojazdów u pozwanego. Zasady odpowiedzialności za szkody związane z ruchem pojazdu mechanicznego są unormowane przepisami art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. Poza sporem jest, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 1.400zł oraz 420zł odszkodowania. Zgodnie z art. 445 §1kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przyznanie oraz wysokość zadośćuczynienia zależy od całokształtu okoliczności i od uznania Sądu. Zadośćuczynienie zależy więc od wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanego cierpienia w tym stopnia oraz czasu trwania cierpień fizycznych i psychicznych, trwałości uszczerbku na zdrowiu, wieku, a także prognozy na przyszłość. Pojęcie "sumy odpowiedniej" ma charakter nieokreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy kierować się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Powołanie się przy ustalaniu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na potrzebę utrzymania wysokości zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie może prowadzić do podważenia kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia. Odniesione przez powoda obrażenia, które nie spowodowały uszczerbku na zdrowiu, stres przeżyty w czasie wypadku, okres pozostawania na zwolnieniu, konieczność krótkiej terapii psychiatrycznej oraz rehabilitacji uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia w łącznej kwocie 5.000zł. Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i nie może być ani symboliczne ani nadmierne. Wskazana wyżej kwota jest adekwatna do doznanego cierpienia i odpowiada aktualnym warunkom i stopie życiowej społeczeństwa. Powód otrzymał już z tego tytułu kwotę 1.400zł tym samym uzasadnione jest przyznanie mu dodatkowo kwoty 3.600zł

Żądanie odszkodowania jest częściowo uzasadnione. Powód wymagał konsultacji medycznych i rehabilitacji związanych z leczeniem i usprawnieniem dłoni. Skuteczność rehabilitacji uzależniona była od jej możliwie najszybszego rozpoczęcia, zabiegi były celowe i prawidłowo przeprowadzone. Koszt wizyt lekarskich i zabiegów rehabilitacyjnych wyniósł 4.429,26zł. Przeważającą większość przedstawionych do rozliczenia wydatków na badania, preparaty medyczne, akcesoria fitness oraz potwierdzone tylko paragonami wizyty lekarskie, uznano, za uzupełniającą opinią biegłego J. S., jako nieuzasadnione i bez związku z obrażeniami (preparaty k-19,99zł k-45; 11,50 k-51; 41,55zł k-53; 13zł k-54; 10,50zł k-55; 3,50 k-56; 51,40zł k-57; 14,90zł k-61; 124,90zł k-62; 9,50zł k-63; 14,90zł k-64; 3,50zł k-66; 27zł k-67; 34,50zł k-68; 28,90zł k-69; 15,90zł k-70; 42,90zł k-71; 84,50zł k-72; 19,90zł k-73; 61,70zł k-74 akcesoria fitness 12,99zł k-60; wykonane bez zlecenia lekarskiego badanie rezonansu 700zł k-58, bądź nienadające się do oceny paragony za wizyty lekarskie 2x150zł k-78i78v) . Żądanie w zakresie kosztów dojazdu pozostaje z powyższym w bezpośrednim związku. Uznano je za częściowo uzasadnione. Powód przedstawił rozliczenie z którego wynika, że miał przejechać 602 km dojeżdżając do szpitala, lekarzy, aptek Urzędu Miejskiego i innych miejsc [k-83-85]. Z

przyczyn opisanych wyżej, za niepozostające w związku przyczynowym należy uznać dojazdy po zakup większości preparatów (preparaty k-19,99zł k-45; 11,50 k-51; 41,55zł k-53; 13zł k-54; 10,50zł k-55; 3,50 k-56; 51,40zł k-57; 14,90zł k-61; 124,90zł k-62; 9,50zł k-63; 14,90zł k-64; 3,50zł k-66; 27zł k-67; 34,50zł k-68; 28,90zł k-69; 15,90zł k-70; 42,90zł k-71; 84,50zł k-72; 19,90zł k-73; 61,70zł k-74), także na wizyty lekarskie, poparte jedynie paragonami (2x150zł k-78i78v), a także celem wykonania bez zlecenia badania rezonansu (700zł k-58) i zakupu sprzętu fitness (12,99zł k-60). Tym samym przedstawione zestawienie dojazdów [k-83-85] daje podstawy do uznania ich za zasadne jedynie w zakresie: dojazdu do szpitala 21.03.2017r i 22.03.2017r., dojazdu na rehabilitację 30.06.2017r, 20.07.2017r. 31.08.2017, 31.09.2017 i 31.10.2017r. 19.12.2017, 30.11.2017r. oraz na wizyty w (...) 27.03.2017, 10.04.2017r. i 8.05.2017r. (na fakturach znajdują się adresy i daty wizyt, z faktur nie wynika by zajęcia rehabilitacyjne były wykonywane poza datami ich wystawienia), a także w zakresie dojazdu celem wykonania ekspertyzy uszkodzonego telefonu komórkowego (29.03.2017r.), dojazdu do pracowni RTG oraz do Urzędu Miejskiego. Łączna ilość kilometrów nie przekracza więc 190-200km. Stosując normę art. 322kpc dla ustalenia należnego odszkodowania przyjęto koszt paliwa z 2017r. około 5zł z litra, co przy średnim spalaniu w ruchu miejskim 8-9l/100km dla samochodu jakim jeździł przed wypadkiem, wyniosło nie więcej niż 100zł i taką kwotę należy uznać za uzasadnioną [odległości zaczerpnięto z rozliczenia powoda k-83-86]. Stawki wskazane przez powoda dotyczą rozliczenia przejazdów służbowych i nie mogą mieć zastosowania. Koszt zniszczonych rzeczy, poniesionych opłat oraz ekspertyzy dotyczącej zniszczonego telefonu wyniósł łącznie 2.465zł, przy czym powód nie ujął w tym zniszczonego telefonu. Domagał się z tego tytułu łącznie 2.565,50zł. Żądanie w tej wysokości jest uzasadnione biorąc pod uwagę, że w żądanej kwocie mieści się również odszkodowanie za zniszczony smartfon.

Żądanie odszkodowania z tytułu utraconych korzyści należy uznać za wykazane. Przedstawione przez powoda raporty z kasy fiskalnej oraz wyliczenie straty są wystarczające do oceny zakresu szkody. Dochód netto powoda w okresie od 1.01.2017 do dnia wypadku wyniósł 6.950zł co pozwala na przyjęcie założenia, że dzienny dochód wynosił średnio 87zł. Skoro w wypadku uległ całkowitemu zniszczeniu wykorzystywany do pracy pojazd, odszkodowanie z tytułu utraconych dochodów należy się za okres do dnia wypłaty odszkodowania za zniszczony samochód, tj do 11.06.2017r. tj za 82dni co daje kwotę 7.134zł, którą należy pomniejszyć o wypłacone 420zł. Tym samym powodowi należna jest z tego tytułu dalsza kwota 6.714zł. Łącznie powodowi należy się więc odszkodowanie w kwocie **13.708,26zł**

Na zasadzie art. 235² §1kpt2kpc pominięto dowód z opinii księgowego. Sąd uznał roszczenie powoda o zwrot utraconych dochodów za wykazane zgodnie z twierdzeniami powoda.

Na zasadzie art. 15zsz² ustawy z 2.03.2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych rozprawę zamknięto na posiedzeniu niejawnym i w pkt 1 wyroku na mocy art. 445 §1kc i art 444§1kc zasądzono na rzecz powoda kwotę 3.600zł zadośćuczynienia oraz 13.708,26zł odszkodowania (łącznie 17.308,26zł), o odsetkach orzeczono na mocy art. 481kc. Zasądzono je od kwoty zadośćuczynienia 3.600zł od dnia 28.10.2017r. Powód wezwał do zapłaty pismem z 13.10.2017. tym samym pozwany pozostawał w opóźnieniu od dnia 28.10.2017 (art. 817§2kc). Odsetki od części odszkodowania za zniszczone rzeczy, poniesione koszty dojazdów i koszty leczenia tj od kwoty 4.761,89zł. zasądzono od dnia 13.11.2017r. Wezwanie do zapłaty w tym zakresie doręczono pozwanemu 13.10.2017 [k-16 2.294,59zł kosztów leczenia, 2.350zł utracone mienie i przyznane 100zł kosztów dojazdu i 17,30zł opłaty za parking], pozostawał więc w opóźnieniu w odniesieniu do tej kwoty. Od pozostałej kwoty odszkodowania za zniszczone rzeczy, poniesione koszty dojazdów i koszty leczenia tj od 2.232,37zł odsetki należą się od następnego po doręczeniu odpisu pozwu tj. 15.05.2018r. Odsetki od kwoty 6.714zł tytułem szkody w postaci utraconych dochodów należne są od 5.09.2018r. Pełnomocnik powoda przedłożył dokumenty wykazujące szkodę wraz z pismem z 11.08.2018 (nadanym do pozwanego w UP w dniu 21.08.2018 k-176 i 177). Pozwany otrzymał je najszybciej 23.08.2018 i od tej daty należy liczyć 14 dniowy termin do spełnienia świadczenia. W pkt 2 pozostałą część powództwa oddalono jako bezzasadną, W pkt 3 na zasadzie art. 113 uskc w zw. z art. 100kpc nakazano pobranie od pozwanego tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych 3244,59zł (wydatki na biegłych wyniosły łącznie 4.744,59zł, powód uiścił zaliczki w kwocie 1.500zł). Określenie należnej powodowi sumy zadośćuczynienia zależało od oceny sądu, pozostałe żądania zostały praktycznie

w całości wykazane, co uzasadnia obciążenie pozwanej nieuiszczonymi kosztami sądowymi. W pkt 4 na zasadzie art. 100kpc odstąpiono od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego.